

подножіето на гората, почена да поучава ученицитѣ и народтъ, и направи къмъ тѣхъ прѣчудѣското онуй поученіе което са нарича поученіето на гората, което обнема напълно сичкитѣ догмы на Исуса Христа и съкращеніето на сичкото Евангеліе. Въ него говори че блаженството са състои въ сыромашеството, въ бѣдността, въ сълзытѣ на покаяніето, въ любовта, въ правдата, въ милостынята, въ сърдечната чистота, въ миротвореніето, въ търпението на изгнаніята, въ прѣзирањето на богатството, на почеститѣ и на славата на този свѣтъ. Въ туй поученіе той още показва че не е дошълъ да разруши законътъ, но да го изпълне, и да го постави въ чистотата му, като го отчужди отъ пагубнитѣ тълкованія на Фарисейтѣ. (Лѣк. њ. 6—23. Марк. г. 1—19 Мат. є. 1—20. и. вѣ. 10—21.).

§. 21 *Исусъ поучава за Христіанскитѣ добродѣтели, дава образъ на молба, и очистя единъ прокаженъ.*

И за да покаже че съвършенството на законътъ на благодатта е повече отъ Моисеевтъ законъ, запретява не само убійството, блудството и клетвопрѣстѣлванњето, но и просто охулванњето на ближнітъ, и лошето желаніе къмъ лошитѣ общества, разжєванњето, клетвата, отмѣстяванњето; повелѣва помирєніе съ противникътъ, незлобіето, любовта къмъ враговетѣ, милостынята, нелицемѣрната молба; дава досточуденъ образъ на молитвата ОТЧЕ НАШЪ, която е превъсходенъ урокъ на нравственността; осжда лицемѣріето, суетното прилѣжаніе, сребролюбіето, грыжытѣ за да придобыймы или да опазимъ добринитѣ на този свѣтъ, осждаванњето и дързостлы-